

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Satisfactionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

ffundum. qui Lucius. ff. de rei vend. sed ibi erat res obligata: sed certe hic est quasi obligata: ut in §. offerri. §. dictio ver. sed pone. petij. Guil. Item non est hec exceptio pemptoria in strabus nominatis, sed moratoria executionis. Tutius est vero, quod iudex pronunciet de vtraque, sed in no. C. de sen. l. cum eoru. Ego dico, quod non iure exceptionis, sed eodem officio venit vtraque. ar. C. vbi cau. si. l. cū venditur. C. de repudi. l. j. & ff. de per. har. l. i. Bal. ff. In successibus delictis §. diu delinquit, actio nascit, nec preteribitur. ar. ff. de v. s. r. accret. l. j. in fi. & ideo a qualibet parte reponi dinumerari potest ius accretendi, arg. ff. de adul. l. mariti. §. sex menses. Secus in finia, que et quotidie nascuntur actione pimit, vt no. ff. de iureiur. l. qui iurasse. §. in popula. ribus. q. a. cam tollit. Bald. ¶ Replicatio debet esse ad substantia exceptionis. & de endē, vbi ad factū opponitur. §. nūc dicendū. ver. fi. G. Sed vbi ad personā, dic. vt in l. cum mulier. ff. sol. mat. per lac. de Arc. & Batio. ¶ Licet sententiam non possit opponi exceptio, tñ non meretur sententia executionem, nisi in radice, & in substantia sit liquida. l. hoc autē. §. ff. ex qui cau. in p. ca. l. ibi liquet. qui tex. est aureus ad hoc. Bald.

De Satisfactionibus. Rubrica.

Quonia oblato libello quedā cautiones in iudicio præstatur, ideo vtilē est vt de eis aliqua subiiciamus. Et pri mo dicamus de satisfactionibus principalium personarū: scilicet de satisfactione actoris, & rei. Postmodum de satisfactione personarum pro aliis in iudicio interuentium, scilicet procuratoris actoris, & procuratoris rei, & defensoris, & tutoris, & de quibusdam aliis satisfactionibus extrajudicialibus, &c.

ADDITIO.

Pileus sine rubrica tractat de his in prin. sui operis. ¶ Bag. etiā non facit Rubricam charta ij. circa mediū aliquid tractat de satisfactione agentium nomine alieno. ¶ Tan. parte ij. facit tres rubricas de tribus satisfactionibus, actoris, rei, & agentium causas alienas. ¶ Ro. vbi tractat de actionibus stipulatu. rubr. ii. ij. & ix. de his hoc ordine tractat, de satisfactione Rem ratā haberi. Iudicatus solui. & Iudicio sili. de quibus tangit auctor j. de pi. sup. ij. part. rubri. ¶ Neuter vber. nec Io. de Deo fecerit de hoc rubrica, nec Bonagui. ¶ Aegid. rubr. xj. cum duabus seq. tractauit de his. ¶ Alber. Gal. aliquid de his tractat rubri. sua prima, scilicet de procurat.

SUMMARYM.

- 1 Datio fideiussoris quo casu possit actori remitti: & ipsa remissa, quid ab eo sit exigendum.
- 2 Actor non veniens in termino, ad quem aduersarium citari fecerat, non est in expensarum restitutionem audiendus.

Actor qualiter habeat in iudicio satisfacere.

1. §. Actor igitur, qui vult agere, libellum suæ petitionis debet porrigere: & per iudicē, seu eius executorem est offerendus reo: vt dicam j. de lib. concep. §. restat. Verum tamen prius quā actor iudicē libellū porrigat, satisfabit esse idoneo fideiussore, quod vsque ad finem litis per seuerabit in causa, quodque eam per se, vel per procuratorem suum perficiet: & quod si cum apparuerit litem iniuste mouisse, dabit reo decimā partem litis in libello comprehensā. ¶ Si vero constiterit p. ipsius sacramentum, quod fideiussorem dare non possit, renittitur ei datio fideiussoris, sed iuratoriā exponet cautionem, & in libello profiteri debet se facturum hæc omnia. Et hoc verum est generaliter, quod talis cautio prestari debet, nisi causa moueatur ex consensu vniusq; partis: puta quod apud arbitros, vel quod melius est, id est, quod cautio de vtriusque partis consensu remittatur. Hæc omnia habentur, C. de epis. & cle. auth. generaliter. C. de affe. toll. l. j. §. omnes. Hoc autem factū iudex libellum recipiat, & citet reum, vt veniat, vt dictum est §. de citat. §. sequitur. & §. seq. & citi venerit, debet actor iterum cautionem exponere in eū quem dixit sibi obnoxium, vel in negotiū executorem, quod intra duos menses litem contestabitur: quod si nō fecerit, omne damnum duplo resarciet reo, ita tamen quod cautio illa nō transcendat summam xxxvj. aureorum, vt C. de lit. cont. auth. libellum. & de dil. la. auth. quod ubi que habentur iij. q. iij. §. spatij. & in auth. de lit. tig. §. ad excludendas. Tamen, secundum Tan. iudex statim potest recipere libellum, & actor simul præstet vtrāque cautionē, ante quam reus libellum recipiat, quod nō est absontum dicere. Verum licet iura hæc præcipiant prestari cautiones, hodie tamen non præstantur, contraria de consuetudine prævalentes, argum. iij. dist. §. leges. & no. Inst. de satisf. §. sed hodie. & j. §. prox. prope princ. Itē nō sunt coram arbitro præstada, vt §. de arbitris. §. differ. ver. item coram eo nō. ¶ Porro actor, qui non venit in termino, ad quem aduersarium citari fecerat, nō auditur nisi prius restitutus expensis, & idonea cautione præstita, & in alia cautio nō siliet coram arbitro: quod dicitur, vt extra de do. & cont. actor. ¶ De procuratore dicit, vt iij. q. v. quisquis. Sed & mulier nō præstat prædictas cautiones iudicio sili, ff. qui satisf. cog. de die §. j.

ADDITIONES.

- a Executores. ¶ Per cuius stipulationem acquirebatur reo actio, per l. f. rem pup. fal. fore. non quasi. in prin.
- b Secundum T. ¶ & Pileum, quorum, vbi §. fuit totum, quod hic dicitur, vt que ad ver. porro exceptis remissionibus auctoris.
- c Prævalente. ¶ Dicit Tan. quod audiuit do. Azo. rem sic dicentem: & Pil. & ipse Tan. dicant, quod si temporibus illas præstari non viderit: & hæc dicit, ne credas hoc nouissimum.
- d Actor. ¶ lib. vj.

SUMMARYM.

Reus qualiter satisfacere debeat in iudicio.

- 1 Conueniens rei vendicatione forensi, æquum conueniens ducendum per locum suum, an & qualiter fieri debeat satisfatio.
- 2 Clericus quo casu teneatur ad cautionem seu satisfactionem.
- 3 Prelati ecclesiariū licet decimam litis, aut aliam partem non possunt recuperare, possunt tamē expensas moderatas, & pro eis pignora recipere.
- 4 Papa potest suā sententiam, vel auditoris sui vbi que executioni mandare.
- 5 Scholasticus Bon. conuentus, cauens iudicio sili, si alium scholarem offerat fideiussorem, an sit audiendus.
- 6 Satisfacere an possit quis coram vno, quod coram alio agat.
- 7 Recusans examen delegati non cauet coram eo, quod respondebit coram domino frudi.
- Roma est communis patria.
- Satisfacere quis debet coram illo iudice, coram quo conuenitur.
- 8 Scholasticus plures habens iudices, coram quo habet litigare.
- 9 Satisfatio eius, qui non possidet immobilia, qualiter, & qua forma sit in scriptis reponenda.
- 10 Fideiussor in iudicio sili cū datus, debet pro rei qualitate locuples esse.
- 11 Pro ecclesia, que conuenitur, si fideiussorem non inueniat sufficientem, an possit eius vasallus admitti.
- 12 Forma cautionis, quam habet prestare contumax intra annum veniens, potest recuperare possessionem, cuius commodo defuit: si fuerat per primum decretum propter contumaciam.

2. §. Dicto de actoris satisfactione, nunc de reo dicendū est. Et quidem reus, cum libellum recipit, satisfacere debet, quod vsque ad finem litis permanebit, vt Inst. de satisf. §. sed hæc hodie. iij. q. iij. differatur ff. de offi. præ. fenatus. in fi. Veruntamen si possidet immobilia, sufficit ei ponere iuratoriā cautionem, vt ibi, ff. qui satisf. cog. sciendum, non tamē cauet de iudicio soluendo, Inst. de §. ab eius vero. Exponet et reus aliam cautio-

ADDITIO.

Vero. ¶ Do. meus in legibus pulchre dicebat, super l. j. qui satisf. cog. quod magna illius legis debeat esse super rubrica, cuius rubricæ sunt tres questiones. Prima, qui satisf. cog. Secunda, quod iuramento promittitur. Tertia, qui sunt, quorum promissioni committitur, id est, qui ad neutrum tenentur. Ad primam respondet, quod satisf. iudicio sili, qui nō possidet immobilia, vt præd. sciendum. Item qui se offert defensionem, cū mandato, vel sine: quod nullus alterius iuris idoneus defensor est sine satisfactione: vt præ. §. ab eius & §. si vero cont. & in §. finis vo. vt eant. sup. rubrica. Ad secundā respondetur, quod hi qui immobilia nō possident nec fideiussores dare possunt. C. de epis. & cle. auth. generaliter. & Inst. hoc t. §. sed hodie. & p. s. honorat. C. de prox. fac. l. i. j. & ij. Ad tertiam respondetur de clericis, C. de epis. & cle. l. cum clericis, vbi non iurant. Item nec satisf. iudicio in auth. de an. epis. §. siue aut pecuniaria causa. Itē ille, de quo sic conuenit. Inst. de rei. diuis. vendit. Libatur autē, qui satisf. dare tenetur, dādo pignora, ff. de col. bo. l. j. §. libet. ad hoc tamen notentur, & sic loquitur l. pratorie ff. de præ. stip. ¶ Adde, & primā quæstionem limitat, quod non possident immobilia, tenentur satisfacere, quod hæc regula non habet locum in eo, qui multa bona mobilia possidet, que de facili non possent occultari, secundū Gui. de Cu. Cy. b. in l. sciendum, ff. qui satisf. cog. & Bal. & Imo. in l. facere. ff. sol. mat. Secundo fallit, vbi ego a te prius conuentus, puta ad equū, fuerim contumax in præstanda tibi satisfactione de iudicio sili, & demum ille equus ad te peruenit: & postea ad eundem ego te conueniam, non potero a te petere cautionem, in qua præstanda ego fui contumax, & hoc probatur, secundū Ange. & Ro. in l. qui bona §. si quis ff. de dam. infec. Item limita, quod veniens ad satisfactionem alterius, tenetur satisfacere, non habere locū, secundū Ang. in d. l. sciendum, in eo, qui venit ad defensionem vnius articuli alleg. gl. in gulari l. in eo. ff. de re. iur. quā glo. sequitur Bar. in l. i. vero §. de v. i. sol. mat. Imo, in conuentus, de accus. Bal. in l. reos. C. de accus. ¶ Quo ad secundam quod sufficit iuratoriā cautio, iuxta, secundum Bal. & Pau. de Cal. in l. j. qui satisf. cog. huius iudex habeat præsumptiones, vel iudicia, quod satisf. cog. possit, arg. l. iij. §. j. ff. de iureiur. sed in Cyn. & Qdof. quem refert Gui. in addit. in d. l. sciendum, si iuret se non posse dare fideiussorem, quod subiret antea ceptis periculis. ¶ I. videamus. de in lit. iur. sed debet iurare se credere, se de facili non posse inuenire, per l. de die. eo. ti. Item limita nō habere locū iuratoriā cautio nem in criminalibus: falsa in muliere, secundum præfatos Doc. per l. j. §. si quis reus. ff. de cust. reo. & in auth. nouo iure. C. de cust. reo. Plures casus, in quibus non statuitur iuratoriæ cautioni, vide per gl. & Doc. in l. iij. C. de vlu. & fruct. leg. p. gl. & Doct. in quæ si onte. de app. Ant. de Bur. in c. de leg. pos. & fruct. Paul. de Cal. in l. i. §. sol. ma. ¶ Quo vero ad tertiam quod ille, qui debet satisfacere, libatur dādo pignora: quod non liberatur ille, qui promittit satisfacere, secundū Guil. de Cu. quem communiter alii sequuntur in d. l. i. & hoc p. tex. in auth. ut cum de app. cog. §. aliud. in verbo, de ydenium implemus. Et an qui tenetur dare fideiussorem, si iurat nō posse dare in uno loco, possit dare in alio, vide Alex. cons. l. vij. iij. lib.

Specul. secunda pars,

K 4

haber, qualiter concipiatur libellus contra eum, qui satisfedit, videtur de pig. § sequitur. Verum si quis, § Sed si quis recipit, siue si pulabit hac cautione? R. Et si p. deo, reus, v. eo absente index, v. ta...

4. §. Expedito de procuratore actoris, decem est, ut de satisfactione procuratoris rei dicamus. Et quidem procurator rei repellitur, nisi ostendat mandatum...

ADDITIO

2. Quamquam. § lib. vi. § Adde verfic. penult. quae consuluit Feder. consil. cxxxviii. quod si gestioni nomine meo facit, cum scivi, contra dixi, non...

SUMMARYM.

- 1. Procurator rei an praestita cautione, &c. debeat admitti, etiam si certum sit, cum non habere mandatum.
2. Domino releuante procuratorem a satisfactione iudicatum solui, an ipse procurator saltem debeat promittere.
3. Clausula illa iudicatum solui, quae debeat continere.
4. Actor iunioritatis an cautionem de iudicato soluendo praestare debeat.
5. Tutor aut curator, antequam ad cautionem de iudicato soluendo.
6. Procurator interveniens in causa secunda appellations, an satisfacere debeat de iudicato soluendo.
7. Procurator satisfaciens de defendendo, an precise cogatur defendere. aut sufficiat stipulationem committi.
8. Reus an possit suum procuratorem releuare extra iudicium, obligando se ad illud sub hypotheca rerum suarum.
9. Procurator quibus rei bis possit per dominum releuari a cautione: &c.
10. Satisfacere procuratoris rei extra iudicium, sub qua uerborum forma scribenda sit.
11. Dominus pro suo procuratore satisfaciens iudicatum solui, an in rescripto debeat adicere pro omnibus clausulis stipulationis.
12. Dominus satisfaciens pro suo procuratore iudicatum solui, an debeat promittere quod ipse intererit tempore sententiae.
13. Actoris non interest rerum superflua cautione granare.
14. Procurator scilicet cum mandato, & defensor scilicet sine mandato, licet sint diversi, uterque tamen admittitur cum satisfactione.
15. Venditor an eo casu, quo ad defendendum emptorem admittitur, teneatur cauere de iudicato soluendo.
16. Domino renouante mandatum procuratoris, & iudicio translato a procuratore in dominum, an procuratoris fidei iussores liberentur.
17. Procurator quem dominus non releuauit ab onere, satisfactionis iudicatum solui, an possit, si velit, satisfacere, ut admittatur.
18. Cautio de iudicato soluendo an locum habeat in spiritualibus, aut in causa libertatis, siue subiectionis alicuius ecclesiae. Res ecclesiasticae non recipiunt estimationem.

Procurator rei qualiter habeat satisfacere.

ADDITIONES.

- a. Persona. § Videtur per hoc non curandum, an procurator rei habeat mandatum. Solue, ut dixi post Innoc. de procur. constitutis, super iii. gl.
b. Verius est. § secundum Albe. Gal. cuius fuit iste versic. sequens, de procur. in vlt. col. Dy. tenet in l. si fidei iussor. § si de fidei iussor. § procurator releuatus per dominum absentem, tenetur saltem cauere, ut fidei iussor constitutis habeat, cui adhaereat, per legem illam. hoc intelliges per ea, quae dixi §. de procur. §. v. t. autem. ver. sed nunquid talis.
c. Hae. §. Reuertitur ad gl. j. decre. m. n. dato. de procur. vsque ad versic. sed pone.
d. Iudicatum solui. § Quod quo ad prima duo, haec cautio sit super uacua, opponit & soluit Rof. respon. de causa iud. sol. post princ. ver. item adhuc primo, q. super uacua non sit interponenda, patet si. v. le. no. caue. hae. stipulatio. in fi. & extra de maio. & obe. c. iii. cum concord. vlt. gl. q. prima de defendendo, sit talis, patet quia procuratore non defendente mittetur actor in possessionem, ff. de bo. aucto. iud. p. s. id. per totum. extra. v. lit. non constat. quoniam & procurator dicitur defendere dominum. & si patitur talem missionem fieri, ff. de procur. sed & h. §. fin. De secunda idem. nam bene promissum est contra procuratorem, qui dolum committit, ff. de dolo. & eleganter §. si procurator. Ad primam respondet, q. cum passus missionem in reali vel personali, vsque ad certum tempus audiatur, magis expedit actori habere sententiam, & eius executionem, si non fuerit appellatum, quam habere missionem. Ad secundam respondet, q. plus est habere hanc cautionem pretoriam, quae fidei iussores requirit, ff. de prat. slip. l. pretoriz. quam habere actionem de dolo. & sic neutra superflua.

4 ¶ Actor autem vniuersitatis cautionem de iudicato soluendo non praestat, quia quasi dominus intelligitur: sic & tutor, ff. pro empt. qui fundum. §. si tutor. & argument. ff. rem rat. habe. actor. C. de admin. tur. l. si §. defensione. ipse enim sustinet vicem vniuersitatis, & de calumnia iurat in animam propria: extra de iur. 5 calum. in pertractandis. & ca. seq. C. eod. l. ij. §. in autem. ¶ Itē nec tutor nec curator cauet de iudicato soluendo, C. de adm. tu. l. fin. §. defensione ff. qui fatid. cog. sciendū. §. tutores. sicut nec a verus dominus, In §. i. de satisfat. §. ab eius vero. ¶ Sed pone, egi 6 contra te ad decem: obtinui: appellas: in causa appellationis incumbis, & iterū appellas: in causa huius secundae appellationis pro te interuenit procurator: quare vtrum ille debeat satisfadare iudicatum solui? Et videtur, qd non, arg. C. de procur. ita demū. contra ff. iud. sol. cum apud. & C. de procur. l. ij. vbi de hoc b ¶ Item nunquid substitutus a procuratore satisfadabit? dic, vt §. 7 de procu. §. i. ver. sed & nunquid sub. ¶ Sed querit, vtrum procurator, qd sa discedit de defendēdo, cogat defendere p̄ se, an sufficiat stipulationem committi? Respo. procurator actoris, qui cauit de defendēdo, & receptus est ad agendum, praecise cogitur defendere, etiam licet agere nolit, vt ff. de procur. sed & ha. §. praeter. nisi ex iusta causa desitit ab agendo, vt in ea. l. procurator auctem rei cauit pro se, vel pro quo inscio, vel absente, dominus satisfadare: & non cogit praecise defendere, sed sufficit stipulationē committi ob rem non defensam. Si vero dominus cauit apud acta pro eo praesente, & non contradicente, tunc cogit, nec audit tu, volens dicere, qd stipulatio committatur, ff. eo. si desinctus. c & l. non cogendū §. ii. l. filius. §. fin. ¶ Regulariter autem vbi cum que procurator nō cogit defendere, si tamē actio peritura est, d cogitur, ff. e. mutus §. si. ¶ Vtrum is, qui p̄misit defendere, sit ad hoc perpetuo obligatus. not. §. de procu. §. i. ver. sed nūquid p̄petuo. Item vtrum procurator cogat appellare, vel appellationem prosequi, vide extra de procur. non iniuste. ¶ Item queritur, vtrum reus possit releuare procuratorem suum extra iudicium obligādo se ad illud sub hypochea rei suarū. no. Ber. extra de procu. accedens. & c. mandāto, qd sic. Sed contra nam cum in praedicta cautione tria contineantur, saltem in duobus videtur dominus factum alienum promittere, scilicet qd procurator rei defendet, & qd dolum nō committet ex qua promissione non esset obligatus, vt In st. de iur. stipu. §. si quis alium. & hoc concedit Odof. Quantum ad hoc tamen. quod verbum sonat, dicit qd se potest obligare: & sic intelligit pra. §. si vero. In st. de satisfat. Nam etiam proprium factum promittitur, secundum ea, quae dixi §. §. prox. ver. si igitur. & seq. ver. sed quae est. ¶ Credo tamen, qd si dominus diceret sic: promitto iudicatum solui, si sententia contra me feratur, & promitto me facturū & curaturū, qd procurator causam defendet, & dolum non committet, procurator per talia verba releuatur a cautione: cum per talia verba nascatur obligatio aduersario: vt In st. de iur. stip. §. si qs & ff. de verb. oblig. stipulatio ista. & l. in illa stipulatione. Sed cū haec stipulatio inter absentes facta sit, nō videt valere, cum verborum obligatio inter absentes ceptat sit inefficax. In st. eo. §. i. item verborum. ergo per talem obligationē non intelligitur releuatus, Ad hoc responderi potest, qd licet non valeat verborum conceptio inter absentes: tamē per praedictam p̄missionem iudici factam, vel tabellioni, acquiritur utilis actio aduersario, vt §. §. prox. ver. sed quis recipiet. Si dicas, qd speciale est in legibus ibi inductis: dico qd hoc casu similiter est speciale: alius quare diceret lex. qd procurator rei potest releuari a cautione iudicatum solui per cum, etiam extra iudicium, ut in pra. §. si vero. & iunge hic, qd not. §. de procur. §. ut autem. verū. sed nunquid talis. 10 ¶ Satisfactio igitur procuratoris rei extra iudicium, sic scribitur.

c FORMAE. Cum in causa, quae inter B. vel eius procuratorem ex parte una, & T. ex altera corā tali iudice uertitur, seu uerti speratur super ceterum libris, quas idem T. petit, seu petere intendit a dicto B. & Martin. se offerret, & diceret se ipsius B. procuratorem esse: quia procurator rei, siue dubitet, siue certum sit de mandato satisfadare tenetur, idem M. procurator B. p̄misit praefato T. iudicatum soluere, dominum defendere, & nihil doli mali in defensione committere: in si per ipse B. dicti M. p̄cios & mandato ipsi T. fideiusor extitit de omnibus §. dictis. Haec forma probatur in praedictis iuribus Qualiter autem apud acta scribetur satisfactio, uel etiā in ipso procuratorio, dixi §. de procur. §. ut autem. in j. 11 forma ¶ Sed querit, ut si dominus satisfadans pro suo procuratore iudicatum solui, debeat adicere pro omnibus clausulis stipulationis? prout dicitur in pra. §. ut autem. prope prin. Et videtur, qd sic, In st. de satisf. §. si uero aliquis. Sed dic, bonum & tutum esse exprimit: si tamen taceatur, nihilominus mandatum sufficiens est ad releuandum procuratorem: quia omnia comprehenduntur sub verbo iudicatum solui, arg. ff. de iudi. solemus. extra de causa poss. cum ecclesia. Nam & fideiusor simpliciter obligatus, in omnem causam fideiubere uidetur. ff. loc. quare.

12 ¶ Sed nunquid dominus satisfadans pro suo procuratore, iudicatum solui, debet promittere, quod ipse intererit tempore sententiae, vt patet in pra. §. vt autem. in j. forma. Et videtur quod sic, C. de satisf. vnica. ff. de procur. Pomponius. Sed dic §. bonum est, si fiat: sed si non fit, nihilominus sufficiens est ad mandatum non enim refert vtrum reus ueniat ad sententiam, vel non, ex quo legitime citatus est, postquam lis est contestata, & de causa liquet, vel liquere potest, quod dic, vt supra de conti. §. sequitur. verū si uero agitur, & seq. Nec interest actoris, reum superflua cautione grauare. ff. de procur. non cogendum §. si procurator. ¶ Sed pone: procurator comparet in iudicio pro reo citato, exhibens procuratorem, in quo non releuatur a cautione iudicatum solui: tandem petit sibi copiam fieri iurisdictionis iudicis, uel procuratoris partis aduersae, & petit diem ad deliberandum super eis, uel ad proponendum exceptiones dilatorias, uel declinatorias sibi dari: opponitur ex aduerso, quod non debet audit: imo debet dominus contumax reputari, pro eo quia non misit sufficienter, cum procuratorem non releuauerit ab onere satisfadationis, nec procurator illum praestare ualeat, sicut dicit, queritur quid iuris? Respon. dominus non est contumax, & procurator debet admitti, cum tali mandato ad hoc, & ad ea, quae praecedunt lris contestationem: & iura, quae dicunt procuratorem satisfadare, debere, nisi per dominum releuetur, loquuntur, quando quis trahitur coram iudice, de cuius iurisdictione non dubitatur, & quando iudicium firmatum est ex persona iudicis, actoris & rei, & iam in principali proceditur: tunc enim ante lris contestationem debet satisfadare, quia possibile est, quod non erit iudicium: quia forte repelet iudicem, uel actorem: nec ante lris contestationem dicitur quis agere, sed agere uelle, ff. rem ra. hab. ampli? hoc. ff. de in ius uoc. quamuis ¶ Item quare hoc? & dic, ut in pra. §. vt autem. ¶ Porro aliud est procurator, scilicet cum mandato, & aliud defensor, scilicet sine mandato: uterque tamen admittitur cum satisfadatione, ut C. de satisfat. l. unica. in fi. C. de procur. exigendi. quia nullus in aliena re legitimus defensor est sine satisfadatione, In st. de satisf. §. ab eius uero. & §. si uero reus. Si quis igitur sine mandato se defensionem alterius offerat, talis erit satisfadandi forma.

k ¶ FORMAE In causa, quae inter B. & C. ut supra in pro forma, usque Martinus. iunge, se, dicti B. defensionem obtinere.

ADDITIONES

a Verō. ¶ Gl. praedicta rationem subdit, quare aliud in procuratore.

b De hoc. ¶ Gl. ibi dat duas solutiones. Prima, quod nouus procurator, vel datus post litem contestatam, satisfadat in causa appellationis: antiquus, qui contestatus fuerat litem principalem, non. Secunda, quod etiam antiquus satisfadat, nisi satisfactio facta in causa principali, expresse sit etiam de causa appellationis. & pro ista parte inducitur: quia licet sit eadem causa, non tamen eadem instantia. C. eo. l. in ius. & facit quod scripsi in regula. contractus. de reg. iur. l. vi. in ii. q. Dominus meus in legibus tenebat in pra. l. ij. procurator enim intelligo dominum principalis causae, & qui in alia satisfadederat, non teneri satisfadare in causa appellationis. Sic etiam disputatur, sed illam non habeo, sed solum, quod dixi in pra. l. ij. audiui, scilicet stipulationem iudicatum solui factam in causa principali ad causam appellationis extendi. Ad l. cum apud. praedictam, respōdebat, quod ibi de specia li iudice. Sempronio facta fuerat mentio, & ideo ad nullam successorem causae principalis, vel appellationis extenditur secus si nomen non fuisset expressum: facit de off. deleg. quoniam abbas, cum ibi no. refert Cy. in ea. l. ij. hanc responsonem non placere Ia. de Ra. cum illa nominis expressio in l. cum apud notet facti accidentiam, non iuris ministerium. nam idem, si simpliciter. eo. tr. l. ij. in prin. Euafo est. l. cum apud. sed non deet. quoniam. Item illa l. ij. ff. iud. sol. nō loquitur de iudice appellationis, sicut loquitur l. cum apud. Vnde tenendo opinionem de dominis, meo, dicam, quod si cautum sit iudicatum per certum iudicem solui, illo dimisso itur ad alium extincta est satisfactio, vt in l. ij. Sed si statur coram illo, & iudicatur, & locus est satisfadationis, si non fuisset appellatum, uel si diffinietur male appellatum, si ille idem procurator prosequatur causam, haec possit esse diffinidistinctio proprii nominis, de qua supra: vt proprium nomen fuisset expressum, locus sit nouae satisfadationi: alius non attentari etiam possit hō nouum, qd nouus procurator rei non tenetur in hac causa satisfadare, cum de principali satisfadationis effectu lis pendeat. Item, quia nunc vice actoris fungitur.

c §. fin. ¶ Item in casu cle. deet. de procur. ei. & ibi vide in gl. praefice. ¶ Adde, vt per Bal. in l. eos. §. cau. C. de appel. Salic. & ibi Bar. in l. 2. C. de proc. Bart. in d. l. cum apud.

d §. si. ¶ vbi de hoc: & C. eo. in ius. in vlt. gl. & fer. p̄si de procu. accedens super gl. ij.

e FORMAE ¶ Rolandini iij. vbi §.

f Sed. ¶ ver. ius. cum duobus sequens. fuit Aegid. suarub. xiiiij.

g Sed dic. ¶ Secundum Aegid. vt §.

h Respondeo. ¶ Secundum Aegid.

i Quamuis ¶ Fatebatur Aegid. quod uideret feruari contrarium, sed male secundum eum.

k Forma. ¶ Rolandini iij. vbi supra.

quia nemo idoneus defensor est sine satisfactione, promisit p[ro]curator T. & C. ut supra usque insuper. iunge B. ipsius M. precibus, & c. ut supra. ¶ Sed inquit venditor eo casu, quo ad defendendum emptorem admittitur, tenetur cauere de iudicio soluendo? putat quando vult se iudicium suscipere pro emptore, quasi ipsum etiam inuito actore defendendo: quod facere potest, prout not. C. vbi in rem act. l. j. Et videtur, quod non quia si absoluitur, ei prodest, cum non teneatur emptori de evictione. Si vero condemnatur, obest ei: quia de evictione tenetur: & sic causa sua videtur, cum dampnum & lucrum ad ipsum spectat, ut ff. quando ap. sit. l. j. §. in causa propria. ij. quest. vj. biduum. vers. palam is. & quia ut possessor conuenitur, ut supra de primo decreto §. restat. ver. quid si feudatario. & sequen. Sed contrarium verius est, quia pro possessione penes alium constituta, conuenitur sic nomine alieno: unde satisfidet: quia nemo est idoneus defensor litis alienae sine satisfactione, ut ff. de procur. qui proprio. §. j. & l. minor. Item quia defensore sine mandato condemnato, non competit contra dominum actore iudicati, ut ff. de procur. Plautius. & vide C. de procur. l. j. ¶ Hoc etiam nota, quod si dominus reuocauit mandatum procuratoris, & iudicium transferat ad procuratorem in dominum, liberantur fideiussores procuratoris & pignora ab ipso data iudicatio soluendo, ff. quibus mod. pig. vel hyp. fol. l. j. §. fin. Arg. contra ff. qui satisfid. cog. Iulianus. ¶ Vtrum pater agens pro filio, teneatur satisfacere, quod ille ratum habebit, not. supra de syndi. b. vers. sed queritur. ¶ In summa nota, quod procurator, quem dominus non releuauit ab onere satisfactionis iudicatum solui, potest satisfacere, si vult. & admittitur: alioquin nisi caueat, cum non sit releuatus a domino, condemnatur in expensis: quod verum est in ciuilibus & pecuniariis causis. ¶ In spiritualibus autem, & in causa libertatis, siue subiectionis alicuius ecclesiae, non habet locum cautio de iudicatio soluendo: quia talis causa, siue res, non recipit estimationem, ff. de rer. diuis. l. sacra. §. fin. arg. ad haec extra de off. deleg. coram, & de relig. do. c. e. quia nec fit commutatio, vel permutatio de spirituali ad temporale, extra de rer. permut. ad quaestiones. & c. fin. extra, de restit. spol. frequens. §. fin. lib. vi. In spiritualibus ergo procurator cauebit de rato, per quam cautionem fideiussores intelliguntur ff. de procur. seruum. §. ait praetor. & in pra. c. coram. Quidam etiam dicunt, quod ex tali cautione tenetur procurator ad interesse. arg. extra, de arbit. per tuas. Alii contra, quia causa spiritualis ad quaestum pecuniarium, seu interesse deduci non poterit, sed cogi poterit ad impensas in lite factas restituendas, ff. rem rat. hab. si sine. §. cum autem procurator. Haec autem nota circa effectum cautionis iudicatum solui. nam si rei procurator eam praestiterit, ipse tenetur ex ea stipulatione, & non dominus: tenetur tamen actione in factum ex re iudicata cum procuratore suo. nam si per se dominus defendisset, sic tantum ipse teneretur, nec habuisset necesse satisfacere iudicatum solui, ut Instit. de satisfid. §. sed hoc hoc die. De cautionibus curatoris & tutoris, vide supra de tutore, & in tit. de cur. In causa autem criminali qualiter accusatus, vel eius defensor satisfidant, vide infra de accusa. §. j.

ADDITIONES

- a Iulianus. ¶ Ibi soluitur.
b Sed queritur. ¶ Parum docebat haec remissio: sed vide, quod ibi addidi.
c In ciuilibus. ¶ Secus in criminalibus: quia in eis non interuenit procurator: vel iudicatis, quod in his criminalibus, in quibus interuenire potest quod dicitur, ut extra de accus. veniens. in & super j. loco. locum habeat, quod de spiritualibus sequitur, & de hoc per Cy. C. de procur. l. i. in penult. q.
d Not. ¶ Secundum Tan. vbi supra ver. pe.

SVMMARIVM.

- 1 Aedificium habens, quod ruinam minatur vicinae domui alterius, debet illi cauere de damno infecto.
2 Casus aduentitii non sunt specificandi, aut computandi, in petendo cautionem de damno infecto.
3 Pariete vno tantum alicuius ruinoso, an pro tota domo cauebitur de damno infecto.
4 Cautionis forma, vbi is, cui nouum opus nunciatum est non audeat procedere in opere, nisi praestita cautione.
5 Clericus aedificans si paratus est militi nunciari satisfacere coram episcopo suo, miles vero non vult recipere, nisi coram suo iudice, an satisfactio sit remissa.
6 Is cui vniuersus fructus legatus est, in quibus, & per qua debeat heredi cauere, & numero sequenti.
7 Pignora, vel fideiussores praestari debent, vbi idonee, vel sufficienter caueri praecipitur, vel conuenitur.

9 Libelli super diuersis cautionibus qualiter fieri debeant.

¶ De quibusdam satisfactionibus extraiudicialibus.

§. Est quoque & aliud genus cautionis, quando videlicet fit sequestratio rei mobilis, de qua controuersia est, quae res est penes personam suspectam, quod cum ea fugiat, & post illa persona petit rem dissequestrari: debet enim primo satisfacere in hac forma: FORMA. Cum res talis penes P. inuenta ad petitionem H. mandato talis iudicis fuerit sequestrata, veniens idem P. & eam dissequestrari petens, promittit ipsi H. vel mihi notario nomine ipsius H. stipulanti rem ipsam seruare & custodire, & non baratare, usque ad finem cause, & eam restituere & consignare, cui, & quando mandauerit ipse iudex: insuper G. ipsius P. precibus, & c. ut supra. Haec probatur ff. qui satisfid. cog. si fideiussor. in fin. ff. de off. praef. senatus consulto. ¶ Item est & alia satisfactio. nam si habes aedificium, quod minatur ruinam domui meae vicinae, debes mihi cauere de damno infecto, id est nondum facto, sed quod fieri probabatur liter dubitatur: hoc est, satisfaciendo mihi de omni damno, quod incurrerem ex ruina aedificii, si corrueret, ut ff. de dam. infect. l. aies. & l. praetor ait. in prin. cuius cautionis forma talis erit: FORMA. Quoniam talis domus T. ut dicitur, domui P. ruinam minatur, & praecipitium, & ob hoc idem P. ageret & peteret sibi de damno infecto cauere, idem T. talis iudicis praeccepto promittit ipsi P. eidem satisfacere integre de omni damno, quod incurrere possit ex ruina praefatae domus: insuper H. precibus, & c. ut supra. ¶ Circa hoc queritur: ecce habes domum ruinam minantem iuxta meam: peto, ut eam reficere cogaris: tu dicis, paratus sum tibi de damno infecto cauere: unde non sum cogendus reficere: vero replico, frater, illa cautio locum habet ad res duntaxat: & sic quod aedes tantum, ut ff. de dam. infect. hac stipulatione. in fi. sed esse poterit, quod uxor & filii erunt in domo, unde pro ipsis cauere non poterit: quia liberum corpus estimationem non recipit, ff. si quadrup. pau. fec. dic. l. ex hac ff. de his, qui deie. uel effu. l. fi. extra de iniur. c. i. si respondes, illi casus sunt aduentitii: unde non sunt specificandi, seu computandi, ff. qui, & a qui. ma. lib. non fiant. l. Iulianus. Distingue super hoc: quia si es diues, reficere cogaris captis pignorum, & multa indicta, ut ff. de offic. praefid. praeses provinciae inspectis. Item ne urbs deformetur, ff. de dam. infect. ad curatoris. Si uero es pauper, & reficere nequeas, tunc efficere cogaris, ut reficiatur, aut de publico soluetur tibi, ut periculum euitetur, ar. ff. ad Syl. leges. & ff. ex qui. cau. seru. pro pra. liber. ac. l. i. ¶ Quid si tantum vnus paries domus ruinosus est, nunquid pro tota domo cauebitur, an tantum pro parte illa ruinosa? Et videtur, quod pro tota domo, ff. de dam. infect. si finita. §. ex hoc edito. Super hoc est distinguendum an sit domus urbana, ut tunc pro vno tigno uitioso caueatur etiam pro tota domo, ut in praed. l. & ff. de act. em. & ven. l. Iulianus in prin. An fundus rusticus & tunc tantum pro parte ruinosa, ut ff. de dam. infect. cum emptor. §. c. i. ¶ Ceterum is, cui nouum opus nunciatum est, non audeat procedere in opere, nisi praestita cautione de demolendo, id est, quod amouebit quicquid aedificatum apparuerit in solo alieno extra de oper. no. nun. c. fin. & ff. eod. praetor ait. cuius cautionis forma talis est: FORMA. Cum T. denunciaffet P. nouum opus, credens eum aedificare tale opus super tali solo suo, dictus P. quia procedere in opere non audeat, nisi satisfactione praestita, promittit coram tali iudice ipsi T. de demolendo, hoc est, quod amouebit quicquid aedificatum apparuerit super solo suo: insuper H. precibus, & c. ut supra. ¶ Quid si clericus aedificans paratus est militi nunciari satisfacere coram episcopo suo, miles uero non vult recipere, nisi coram suo iudice: Respondeo, uidetur satisfactio esse remissa, cum clericus de iure satisfacere uelit: ar. ff. eod. praetor ait. §. si quis paratus. na act or debet sequi forum

ADDITIONES.

- a Forma. ¶ Rolandini vj. vbi s.
b Forma. ¶ Rolandini vij. vbi s.
c §. j. ¶ Ut intelligit Canonista: si pars domus minatur ruinam, & domus est vnita & contexta, miso fit in totam: quia pars non ruinosa sequi potest ruinosam: si vero domus est ampla, ita quod ille timor cesset, mittitur solum in partem. In agris autem cessat illa ratio. Unde si per agrum ruum vel arbores timeo ex ipsa ruina damnum inferri aedibus meis, vel vineis, vel legibus, & tu non caues, in illorum solum possessionem mittar: non enim agrum contiguum post se traherent, sicut aedes aedem. hoc vult ille §. & §. ex hoc superius alleg. & l. fluminum, eod. titul. §. item apud Viuitanum.
d Forma. ¶ Rolandini viij. vbi s.

e. indi-
ore ten
ur quod
bonum
datum
non, ex
de cau-
u. §. fe-
cum su-
si pro-
oro reo
cautio-
fiditio-
in ad de-
dilato-
, quod
ati, pro
reclia-
tare va-
us non
mandato
& iura,
minum
ice, de
n firma-
pali pro
atidat,
repellet
tur quis
ius uoc.
¶ Por-
de defen-
m satisfi-
endi. ga-
ne, Init-
tur sine
andi for-
ore.
rator, vel
quis, qui
antiquus
in de cau-
causa. nos
ula. con-
in pra. l.
alia satisfi-
putatus
allicet fit
in appella
de specta
cessorem
on fuisse
y. in ea. l.
expresio
am idem,
ecr. quo-
, sicut lo-
n, quod si
ad alium
at ita, q
nale appel
ste ditin-
fuisse ex-
posset hoc
e, cum de
ce actoris
ife. §. Ad-
C. de proc.
, accedens
sed male

